

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Eva KOZLOVÁ

Obor: ČJ - HV

Název práce v českém jazyce: Románová zpracování Neruových Lásek

Název práce v anglickém jazyce: Neruda's love at novels

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Oponent práce: doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, CSc.

Diplomová práce Evy Kozlové je věnována tématu zdánlivě tradičnímu – biografickým románům o konkrétním spisovateli. Nové a metodologicky přínosné je však na ní to, jak autorka chápe životopisný základ, z něhož tyto romány vyrůstají: ne jako souhrn objektivních dat, nýbrž jako kulturní konstrukt, proměňující se v čase. Ukazuje, že nejenom ony biografické romány, nýbrž už sám autorův životopis byl společnou aktivitou vykladačů, pamětníků a veřejného mínění utvářen jako více či méně fiktivní příběh, vyhovující dobovým estetickým normám a hodnotovým vzorcům. Z tohoto pojetí životopisu vychází i cíl její srovnávací analýzy: na jednotlivých románech o Janu Nerudovi ji zajímá, do jaké míry přejímají utvořený životopisný konstrukt, zda ho nějak obměňují, či dokonce zpochybňují, anebo zda svým vyprávěním přispívají k jeho petrifikaci. V neposlední řadě pak také to, zda se tyto autorské postoje k životopisnému východisku nějak proměňují v čase (vzhledem k tomu, že nejstarší román pochází z doby nacistické okupace a nejmladší vznikl před několika lety, by to bylo možné předpokládat).

Z výše řečeného je zjevné, že šlo o práci metodologicky poměrně náročnou, a to zejména při stanovování výchozího životopisného konstrukt, tradičně chápaného jako reálný základ biografických fikcí. Odlišit to, co je bezpečně pramenně doložené, od tradovaných, leč pramenně nedostatečně podložených soudů a obojí pak od dotvářející aktivity vykladačů, vědomě či bezděčně překlenujících torzovitost pramenů vlastní narativní aktivitou, je práce obtížná i pro zkušeného kulturního historika. Nicméně diplomantka si s touto nezbytnou úvodní fází své práce poradila velmi dobře. Na jejím základě pak rozvinula přesvědčivou analýzu jednotlivých románů. Z ní vyplývají důležitá zjištění: zejména se ukazuje, že stabilita Nerudova životopisného konstrukt je větší, než bychom předpokládali. Navzdory společenským převratům a prudkým proměnám hodnotových vzorců zůstává tento konstrukt – alespoň v oblasti jeho milostných vztahů, na něž se diplomová práce soustřeďuje – prakticky týž jako v době svého ustavení před zhruba 120 lety. Přestože autor zatím posledního životopisného zpracování příběhů Nerudových lásek Ivo Pelant tíhne k postmodernímu odlehčení portrétu čítankového klasika, přejímá zažitě příběhové vzorce v podstatě beze změny, snad jen s lehkým zdůrazněním nejméně vítaného Nerudova vztahu – jeho pozdního vzplanutí k Boženě Vlachové. Zdá se tedy, že náš vztah ke klasikům může být závislý na tradici daleko víc, než se domníváme a zejména pak, že tato souvztažnost je bez důkladné analýzy jen velmi těžko postřehnutelná.

Práce Evy Kozlové osvědčuje, že diplomantka je schopná zpracovat metodologicky náročné téma na velmi dobré úrovni a - vzhledem k absenci odborné literatury- se značnou mírou samostatnosti. Plně ji proto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji jako výbornou.

V Praze dne .....

.....

Podpis